

கீதாரி நாவலில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள்

Cultural Crisis in the Geethari's Novel

சுமனா பா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, கற்பகம் உயர் கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 021

Sumana B , Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore -021.

முனைவர் ப. தமிழரசி, பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மாணவர் நலன் முதன்மையர், கற்பகம் உயர் கல்வி கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 021

Dr Thamilarasi P, Professor, Department of Tamil, Dean of Students Welfare, Karpagam Academy of Higher Education, Coimbatore -021.

Abstract

All living things in the world adapt themselves to the environment. The environment is the biggest factor in determining the nature of an organism. The human mind is in the public sphere when it is with others in society and when alone, it may become indefinable. It is also possible to know how a person's thoughts are expressed in relation to the environment. It is the circumstances of the individual that make him good and bad. Man makes many mistakes in order to get what he wants when selfishness and arrogance arise. The article sets out to capture the mindset of the humans featured in the novel 'Keedhaari'.

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களும் சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு தன்னை தகவமைத்துக் கொள்கின்றன. சூழலே ஒரு உயிரினத்தை அதன் தன்மையைக் கண்டறிய மிகப்பெரிய ஏதுவாக அமைகின்றது. மனித மனம் என்பது சமூகத்தில் மற்றவருடன் இருக்கின்ற போது பொது நிலையிலும் தனிமையில் இருக்கின்ற போது அது வரையறை செய்ய இயலாத நிலையையும் அடைகிறது எனலாம். சூழலுக்குத் தகுந்தவாறு ஒரு மனிதனின் எண்ணம் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதையும் அறியமுடியும். தனி மனிதனின் சூழ்நிலையே அவனை நல்லவனாகவும், கெட்டவனாகவும் மாற்றுகிறது. சுய நலமும், ஆணவமும் தலைதூக்கும் போது தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுவதற்காக மனிதன் பல தவறுகளைச் செய்கின்றான். 'கீதாரி' புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மாந்தர்களின் மன நிலையை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

ஒழுக்கப் பிறழ்வு

ஒரு பெண் கணவனைத் தவிர பிற மாந்தர்களை ஏறெடுத்தும் பார்க்கக் கூடாதென்று இச்சமூகம் நினைக்கிறது. பெண்கள் நிலை தடுமாறுகின்ற நிகழ்வினை சு.தமிழ்ச்செல்வி தன் படைப்பில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

“தலைவன் அன்பற்றவன் என்று கூறுவது மரபன்று. அன்பே இல்லாத தலைவனிடம் நமக்கு என்ன புலவி வேண்டியிருக்கிறது?” என்ற கருத்தினைத் தலைவி கூறுவதாக,

“நன்னலம் தொலைய நலமிகச் சாஅய்

இன்னுயிர் கழியினும் உரையால் அவர்நமக்கு

அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ தோழி

புலவியஃது எவனோ அன்பிலங் கடையே” (இலக்கியக்கலை பக்.255,266)

என்ற பாடல் அமைகின்றது. இக்கருத்தினைத் தொடர்ந்து கீதாரி புதினத்தில் இடம்பெறும் ராமாயி ஒரு கூலிக்காரப்பெண், அவளும், அவள் கணவன் சேதுவும் சுந்தரமூர்த்தி பண்ணையில் வேலை பார்க்கின்றனர். அவர்கள் அங்கு வேலை பார்த்த சில நாட்களில் சேர்வையின் பார்வை ராமாயியை நோக்கியது. ராமாயிக்குச் சேர்வையின் பார்வை பிடிக்கவில்லை ஆனால் சேர்வை அவள் குழந்தைகளுக்குப் பண்டம் வாங்கிக் கொடுப்பது போல் ராமாயிடம் நெருங்கிப் பழக ஆரம்பித்தான். சேது வேலை காரணமாகப் பல நாள் வீட்டில் இருப்பதே இல்லை. கணவனின் பாராமுகமும் மனைவியைச் சோர்வடையச் செய்திருந்த நேரத்தில் சேர்வையின் கரிசனமான பேச்சு அவளைக் கவர்ந்தது. ராமாயி சேர்வையின் தவறான உறவினால் ராமாயிக்கு, சேர்வையைப் போன்றே பிள்ளை பிறந்தது. இதனால் கோபமடைந்த சேது, மனைவியையும், குழந்தையையும் கொலை செய்து, தனது சொத்தான ஆடு மாடுகளையும் இழந்து தூக்குப் போட்டுச் செத்துப் போகும் சேதுவின் வாழ்க்கையை ஆசிரியர் இப்புதினத்தில் பதிவு செய்கின்றார். ராமாயியைப் போன்ற பெண்களும், சேதுவைப் போன்ற கவரிமான் சாதியினரும் இச்சமூகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இதன்வழி அறியமுடிகிறது.

பாலியல் கொடுமை

“கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தால் – அதை

இரு கட்சிக்கும் பொதுவில் வைப்போம் (பாரதியார் கவிதை)

என்ற பாரதியின் கருத்துகளை மதித்துப் பெண்களைப் போற்றி பாதுகாக்க வேண்டிய ஆண்கள் அதனை மறந்து செயல்படுகின்றனர்.

“கீதாரி” புதினத்தில் வளர்ப்புத் தந்தை மகளிடம் தவறாக நடப்பதை ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். ஊர் நாட்டாண்மையான சாம்பசிவம், சிவப்பியை ஐந்து வயதில் இராழு கீதாரியிடம் இருந்து தத்தெடுக்கிறார். அவரது மனைவி இருவரும் சிவப்பியை அடிமையாக நடத்துகின்றனர். சிவப்பி வளர வளர சாம்பசிவத்தின் மனம் சபலப்படுகிறது. மகள் என்ற நிலையில் நினைக்காது சிவப்பி பெரியவளானதும் அவளது இளமையைக் கண்டு அவள்மீது காமப்பார்வையை வீசுகிறார். இதனை,

“ஒந் தங்கச்சிய வளத்த சித்தப்பங்காரனே

அந்த குட்டிய கட்டிக்கிட்டப்ப, எடுத்து

வளத்த நான் ஒன்ன தொடக் கூடாதா” (கீதாரி, ப. 112)

என்ற சாம்பசிவத்தின் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது. தொட்டான், சேதப்படுத்திவிட்டான், அவள் தூக்கில் தொங்கிவிட்டாள் என்ற வரி முறை கெட்ட மனித சமுதாயம் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்பதை உணர்த்துகின்றது.

தாய்

“கணவன் – மனைவி சந்தோஷமாயும், நல்ல பண்புள்ளவர்களாயும் இருந்தால்தான் அவர்களின் வாரிசுகளும் அப்படியே வளருவார்கள்” என்ற பாலகுமாரனின் கருத்திற்கு ஏற்ப, பெற்றோர்களை இழந்து தவிக்கக்கூடிய குழந்தைகள் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்.

தாயினை இழந்த குழந்தைகள் அனுபவிக்கக்கூடிய துன்பங்கள் பற்றி “கீதாரி” புதினம் உணர்த்துகிறது. இப்புதினத்தில் வரும் கரிச்சா, சிவப்பி ஆகியோரின் தாய் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவள். யாரோ ஒருவனால் கெடுக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டவள். இவளது பிரசவ நேரத்தில் உதவி புரிந்த ராமுகீதாரியே இருவரையும் (கரிச்சா, சிவப்பி) வளர்ந்து வந்தார். கரிச்சா வளர்ந்ததும் வளர்ப்பு மகனான வெள்ளைச் சாமியுடன் தங்கி, கிடை கட்டி வசிக்குமாறு ராமுகீதாரி அவளிடம் கூறுகின்றார். ஒரு நாள் கரிச்சா பூப்படைகிறாள். தான் பூப்படைந்த சேதியை யாரிடம் கூறுவது என்று அவள் மனம் தவிக்கின்றது. அம்மா என்ற சொல் அவளது நெஞ்சுக் குழியிலிருந்து எழுந்து வருகிறது. முதன் முறையாகத் தன்னைப் பெற்ற தாயின் துணைக்காக ஏங்கியது அவள் மனம். ஒரு பைத்தியத்திற்கு மகளாய்ப் பிறந்ததன் கொடுமையைக் கரிச்சாவின் மன உணர்வினை அதாவது தாயை இழந்த குழந்தை படும் வேதனையை இப்புதினம் பதிவு செய்துள்ளது.

கரிச்சாவின் நிலை

பெண் என்பவள் தாய்மைப் பேறு பெற்ற பின்பே முழு உரிமை பெற்ற பெண்ணாக இச்சமூகத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்படுகிறாள். கரிச்சாவிற்குத் திருமணமாகி ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின்பும் குழந்தை பிறக்கவில்லை. இதைக் காரணம் காட்டி வெள்ளைச்சாமிக்கு மறு திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கின்றனர் அவர்களது உறவினர். இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாமல் வளர்ப்புத் தந்தையிடமே சென்றுவிடுகிறாள். சில நாட்கள் கழித்து கரிச்சா தான் கருவுற்று இருப்பதை அறிகிறாள் இதனை, “ஆமாம்மா நீ மூணுமாசம் கர்ப்பமா இருக்கிறம்மா என்றார் டாக்டர்” (கீதாரி, ப.163). என்ற வரிகள் சுட்டுகின்றன. “தாய்மை” அடைந்ததை எண்ணி மகிழக்கூடிய கரிச்சாவின் மனம் மீண்டும் அவனது கணவனை நாடவில்லை. சமூகத்தில் பல பெண்கள் தாய்மைப் பேறு அடையாத காரணத்தால் அறியாமையிலிருக்கும் கிராமப்புறப் பெண்கள் அடையும் துன்பத்தை கரிச்சா பாத்திரம் வாயிலாக இப்புதினம் புலப்படுத்துகிறது.

தாயினை இழந்த குழந்தையின் நிலையினையும் பாசத்திற்காக ஏங்கக்கூடிய மகளின் அவலநிலையையும் இப்புதினம் எடுத்துரைக்கிறது. தாய்மைப்பேறு அடையாத காரணத்தினால் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணின் நிலையினையும் இப்புதினம் பதிவுசெய்துள்ளதையும் இக்கட்டுரையின் வழி அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

மனிதனின் நடத்தைமுறை பற்றிய அறிவியல் மானிடவியலாகும். மேலை நாடுகளில் மானிடவியல் பற்றிய ஆய்வு நடைபெறத் தொடங்கி, தற்காலத்தில் நம் நாட்டில் ஓரளவு ஆய்வுகள் நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. மனித வாழ்க்கையானது அவரவர் இனத்திற்கேற்ற வகையில் பண்பாடுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. இடையர் குல மக்களின் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களை இக்கட்டுரை பதிவுசெய்துள்ளது. இல்லற வாழ்வு இனிமையானதாக அமைவதற்கு கணவன் – மனைவி இருவரும் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டும், விட்டுக்கொடுத்தும் இருந்தால் இல்லறம் நல்லறமாகும் என்பதனைப் புலப்படுத்துகின்றார். சமூகத்தில் தனித்து வாழும் பெண்ணிற்கு கணவனின் முக்கியத்துவம் குறித்தும், தாய்மை ஏக்கத்தினையும், தாயின் பாசத்திற்காக ஏங்கும் குழந்தையின் தவிப்பையும் இக்கட்டுரை கண்டறிந்துள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. ஞானசம்பந்தன்.அ.ச, இலக்கியக்கலை, கௌரா பதிப்பகக் குழுமம், சென்னை.
2. வை.கோவிந்தன் (தொ.ஆ), மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள், சக்தி பிரெஸ் லிமிடெட், சென்னை.
3. தமிழ்ச்செல்வி.சு, கீதாரி, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.

References

1. Gnanasambanthan. A.S, Ilakkiyakkalai, Goura Pathippaga Kuzhumam, Chennai.
2. Vai.Govindhan, Mahakavi Bharathiyar Kavithaigal, Sakthi Press Limited, Chennai.
3. Thamizhselvi.Su, Geethari, NCBH, Chennai.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சுமனா, பா. “ கீதாரி நாவலில் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 1, இதழ் 3, அக்டோபர் 2021, பக். 15-18

Cite this Article in English

Sumana, B. “ Cultural Crisis in the Geethari’s Novel” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.1 Issue 3, October 2021, pp. 15-18